

Valija Zincková

AMÁLKA A JEJÍ VELKÉ PŘÁNÍ

bamb**oo**k

Valija Zincková

Ilustrace
Anabelle von Sperber

*Pro Melchiora,
který můj příběh vyslechl jako první*

&

*pro Sylvi, která je mi tím,
kým je pro Amálku Eliška*

Obsah

Plakát v pekařství	9
Škub škub	21
Krávy a koláče	27
Pan učitel mi všechno zkazí!	43
Milostné dopisy na tajňačku	53
Láska všude kolem nás	61
Polévka a bitva o tábor	69
Amálka	81
Návštěva u babičky	93
Můj nejhezčí příběh se zvířetem	107
Balíček ve škole.....	113
Tři hravé nápady pro každého, kdo rád vypráví nebo píše	121
O autorkách	125

Na velkých prosklených dveřích našeho pekařství visí nějaký plakát. Je nebesky modrý s červeným okrajem, na němž je namalována spousta malých tančících tužek. Opřu si kolo-
běžku o výlohu.

Ten, kdo sem ten plakát vylepil, možná tušil, že mě mamka dneska pošle do pekařství. Začnu číst.

Soutěž pro děti ze třetích a čtvrtých tříd

NAPIŠTE VLASTNÍ PŘÍBĚH

Téma letošního ročníku:

Můj nejhezčí zážitek se zvířetem

Cena pro vítěze: Víkend na statku Veselý dvůr

Jsem žákyní třetí třídy a moc ráda píšu. Sice nevím, kde leží statek Veselý dvůr, ale strávit víkend na farmě? To bych vážně chtěla.

Když vstoupím do obchodu, ozve se zacinkání a paní prodavačka na mě zavolá ze zadní místnosti: „Za chvíli jsem u vás!“

Stojím u pultu, broukám si a žmoulám v ruce tašku, kterou mi s sebou na nákup dala mamka. Ale o čem bych mohla psát? Má to být nejhezčí zážitek, což bude problém, protože

nic úžasného jsem se zvířaty zatím ještě nezažila. Těžko můžu psát o tom, že jsem sbírala šneky a stavěla jim ohrádku, a oni z ní pak přes noc utekli. Nebo jak jsme s mojí nejlepší kamarádkou Eliškou zakopávaly mrtvou myšku u nás na zahradě. Tehdy jsme byly ještě ve školce.

Nebo jak jsme s Eliškou vypustily ven jejího křečka a ten sežral žížalu, a my jsme mu ji pak musely vyndávat z tlamičky. Tyhle zážitky nejsou nic moc, s těmi tu soutěž nevyhraju.

„Amálko, copak si přeješ?“ zeptá se prodávčka paní Máková a usměje se na mě svýma veselýma tmavýma očima. Zním ji, protože pracuje zároveň jako sekretářka v naší škole. Podám jí přes pult svou bavlněnou tašku, přečtu jí mamčin nákupní seznam a ona začne plnit tašku pečivem. Když zaplatím, paní Máková mi dá bonbon zabalený ve žlutém celofánu a já si ho hned strčím do pusy. Samozřejmě bez celofánu. Pak odejdu z pekařství a vyrazím na koloběžce domů.

Cesta domů s plnou taškou je mnohem náročnější než cesta tam. Pověsím si tašku na druhé rameno. Ale vůbec mi to nepomůže. Pověsit nákup na řídítka je taky hloupost. Proč mi jenom mamka nedala batoh?

Dám si tašku zase na první rameno a vtom mi na chodník spadne houska a odkutálí se. Už mám trochu vztek. Znovu si vzpomenu na tu soutěž a naštvu se pořádně. Na tátu. Je to jeho chyba, že tu soutěž nemůžu vyhrát a nezažiju tak žádné dobrodružství na statku! Táta mně ani mojí starší sestře Lucce nechce dovolit žádná zvířata. Bráškovi Kájovi taky samozřejmě nedovolí žádné zvíře, ale ten ani žádné nechce.

